

nok saa meget. Jeg skal nævne Forlystelses-skatten, og der kunde maaske være andre særlige Luksusskatter, som kunde være fuldkommen saa rimelige, og som navnlig kunde indbringe Staten væsentligt mere end denne her. Jeg skal nu ikke trættes med den højtærede Finansminister derom; jeg skal acceptere hans Juvelskat, som jo altid kan indbringe et Par Hundrede Tusinde Kroner, og som jeg indrømmer ham stopper et Hul i Toldloven, og hvis det viser sig, at Systemet kan gaa, vil denne Skat vist være egnet til at blive bibeholdt, ogsaa efter at Krigen er endt, som gaaende ganske naturligt ind i hele vort øvrige System.

Jeg kommer saa til Forslaget om Vin-afgift. Denne Afgift er jo af en eksorbitant Højde. Finansministeren har taget til Mønster sin egen Spiritusskat; det er ganske samme Princip, der er fulgt her, men det kan ikke nægtes, at der kunde jo nok have været Grunde for, at man gik noget lempeligere frem her. For det første drejede det sig med Hensyn til Spiritus, navnlig da med Hensyn til Hovedartiklen, den danske Brændevin, om, at en hidtilværende Indtægt for Statskassen hørte fuldstændig op; da man ikke længe maatte brænde Brændevin til Drik her i Landet, saa hørte jo Brændvins-afgiften op. Det var altsaa et meget betydeligere Hul, der her skulde udfyldes, end der er Tale om for Vinens Vedkommende. Man kan nok sige, at Toldafgiften for Vin synker væsentlig, fordi man har saa vanskeligt ved at faa Vin til Landet, og Tilførselen midlertidigt er helt standset; men man kan slet ikke sammenligne dette med Forholdet, som det var for Spiritusens Vedkommende. Her er ikke paa langt nær det Hul at fylde, som der var der. Dertil kommer, at man er berettiget til at tage det Hensyn, at Forbruget af Vin, navnlig de lettere Vine, er et Forbrug af en sundere, socialt set bedre, Art end Spiritusforbruget. Paa den anden Side vil jeg indrømme, at Vinen har en udelukkende Luksuskarakter og langt mere har Karakteren af en Overklasselüksus end Spiritusen. Og af Hensyn hertil skal jeg ikke modsætte mig at gaa med til den foreslaaede meget betydelige Tillægsafgift paa Vin. Hertil vil jeg dog knytte den Bemærkning, at naar jeg kan gøre det, er det væsentligt, fordi man vistnok maa regne med for den resterende Krigstids Vedkommende, at Tilførslerne af Vin i alt væsentligt vil standse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Finansminister er enig med mig i, at hvis

Landet var aabent, hvis der var fri Indførsel af Vin, det vil altsaa sige: hvis Vinen i det hele taget kom her til Landet i omtrent de samme Kvantiteter som tidligere, saa vilde det være uklogt at lægge en saa stor Afgift paa den. Den hele Foranstaltning gaar jo nemlig ikke ud paa at straffe Vindrikerne, men gaar derimod ud paa at bringe en Indtægt ind i Statskassen, og det vilde i saa Tilfælde have været langt klogere — ligesom for øvrigt ogsaa for Spiritusens Vedkommende, hvis Tilgangen til Markedet var uhindret — at have en meget mindre Afgift, idet Staten vilde faa langt mere ind paa den Maade. Men her drejer det sig jo ikke om et aabent, men om et lukket Marked, det drejer sig om Beholdninger, som en Gang er kommet ind i Landet, og som ikke i væsentligt Omfang vil blive forøget, efter hvad man for Tiden kan se, og da er Spørgsmaalet rent skattepolitisk set et andet, nemlig det: kan det ventes, hvis Beholdningerne ikke forøges, at de Beholdninger, vi ligger inde med, kan afsættes til disse meget høje Priser. Dette kan der være forskellige Meninger om. Den højtærede Finansminister nævnedes imidlertid i Forgaars et interessant Tal for Spiritusskattens Vedkommende. Man havde ventet, at denne Foranstaltning, som indførtes i Foraaret, vilde være totalt mislykket, fordi man mente, at Folk vilde have hørt op med at drikke Spiritus, og at Loven derfor finansielt set vilde blive en uhyre Skuffelse. Det synes jo imidlertid ikke at være saaledes, efter hvad den højtærede Finansminister oplyste, og efter hvad man jo ogsaa selv har erfaret ved at færdes ude i Livet, idet Folk nok i Begyndelsen har sagt: Nej, min Sandten om jeg vil give saa meget for en Snaps eller for en Whisky, eller hvad det nu er, man ellers sædvanlig drikker, men efterhaanden som Tiden gik, kølnedes det hede Blod, og Folk er nu saa smaat kommet ind paa det gamle igen. Det Tal, som den højtærede Finansminister nævnedes, de 8 Mill. Kr. af de 15 Millioner, der var anslaaet som det samlede Udbytte, er jo et Tal, som viser, at Foranstaltningen dog i det væsentlige har været finansielt fornuftig, og det er nok muligt, at det vil gaa paa samme Maade med Vinskatten. Men jeg ønsker, som sagt, at betone, at hvis Markedet skulde blive aabnet, burde Foranstaltningerne absolut rettes baade paa dette og paa det andet af mig omtalte Omraade.

Jeg skal tilføje, at den her foreslaaede Beskatning sikkert er den højeste